

ОБУХІВСЬКІ ВІСТІ

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

№7 (951)

21 СЕРПНЯ 2023 РОКУ

ГИНУТЬ КРАЩІ СИНІ УКРАЇНИ. ВТРАТИ
В ОБУХІВСЬКІЙ ГРОМАДІ стор.2

ТЕРНИСТИЙ ШЛЯХ УКРАЇНСЬКОЇ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ стор.3

ДОПОМАГАЄ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ УКРАЇНИ
стор.4

3 Днем Державного
Прапора та
Днем Незалежності
України!

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!

Щиро вітаємо вас із Днем Державного Прапора України!

У містах і селах нашої держави піднімаються національні знамена, це наш історичний дух, це наша гордість, слава і велич нації. Цим символом український народ утверджував свою державність, соборність і самостійність. З ним наш народ відстоює зараз ці здобутки, захищаючи рідну землю від ненаситного російського агресора. Другий рік День Державного Прапора припадає на час повномасштабної воєнної агресії РФ проти України та набуває особливого змісту. Сьогодні жовто-блакитний стяг є не лише державним символом України – для всього прогресивного світу він став символом нескореності та незламності українців у прагненні захищати свою свободу, непохитну віру в перемогу.

Під жовто-блакитним прапором нашої держави міцно тримаємо стрій: військові Збройних сил України, бійці тероборони, волонтери, робітники і службовці – кожен на своєму місці дає відсіч ворогу і наближає перемогу.

Щиро бажаємо перемоги нашій Україні, мирного блакитного неба, щедрих золотих ланів, сил і насади на бойові та трудові звершення в ім'я зміцнення та процвітання нашої держави.

Нехай Державний Прапор України гордо майорить на вітрі та в серці кожного з нас!

Віriamo - Україна переможе, і на нашу благословенну землю прийде мир!

Сергій КЛОЧКО, секретар Обухівської міської ради,
Виконавчий комітет та депутати Обухівської міськради

ШАНОВНІ МЕШКАНЦІ ОБУХІВСЬКОЇ ГРОМАДИ!

День Незалежності України – це велике національне свято. Це данина пам'яті про цілі покоління наших предків, що творили націю і боролися за українську державність. Ця знаменна дата навіки увійшла в історію молодої держави золотою сторінкою її біографії, започаткувала нову епоху в житті нашої нації, законодавчо укріпила її вікові демократичні прагнення до національного відродження духовної свободи, економічного зростання та культурного піднесення.

Вся історія України – це споконвічна історія запеклої боротьби українського народу за свою свободу та суверенітет, тому тільки з проголошенням незалежності України споконвічна мрія нашого народу втілюється в життя.

На жаль, наші східні сусіди у розквіті країни та розвитку української державності вбачили видуману «нацифікацію», щоб виправдати своє цинічне повномасштабне вторгнення в Україну. Ворог приніс на нашу землю смерть та спустошення. Внаслідок ворожих обстрілів пошкоджено та зруйновано інфраструктуру багатьох населених пунктів, знищено цілі міста. Захищаючи незалежність України, гинуть її кращі сини та доньки. Ми схилиємо голови перед їх мужністю та патріотизмом.

Зараз перед нашим суспільством постали виклики, які перевіряють на міцність прагнення українського народу до самостійності та незалежності. Україна переживає найважчі дні своєї історії в протистоянні з силами, що посягають на суверенітет держави. В цей час, саме й викарбовується усвідомлення народу, що тільки в єдиній незалежній і суверенній країні є майбутнє української нації.

Дорогою ціною платить наш народ за свою незалежність, та перемога настане, ми відбудуємо свою країну, і Україна стане ще кращою, ніж була, але відповідати за всі скоєні злочини доведеться ще не одному поколінню росіян.

Бажаємо всім нам перемоги над ворогом, мирного неба, міцного здоров'я, стійкості та непохитності. Нехай наші серця наповнюються гордістю за нашу державу, прагненням до єдності та порозуміння, а наша боротьба та плідна праця буде надійною запорукою щасливого майбутнього української нації.

Віriamo в ЗСУ! Слава Україні!

Сергій КЛОЧКО, секретар Обухівської міської ради,
Виконавчий комітет та депутати Обухівської міськради

ГРОМАДИ КИЇВЩИНИ ОТРИМАЛИ ШКІЛЬНІ АВТОБУСИ

8 серпня на Обухівському стадіоні імені В.Мельника вісім громад Київщини отримали від КОДА новенькі автобуси, які доставлятимуть до навчальних закладів дітей Володарської, Воронківської, Студениківської, Калинівської, Петрівської, Миронівської, Обухівської та Кожанської громад.

Виступаючи перед присутніми, голова КОВА Руслан Кравченко сказав: «Загалом школам передадуть 45 одиниць автотранспорту. Автобуси купують за кошти державного та місцевих бюджетів. Як би далеко від шкіл, особливо в селах, не мешкали діти, ми маємо забезпечити можливість для їхнього навчання. Тому активно працюємо над організацією регулярних підвезень учнів. Від цього залежить як якість освіти, так і рівень знань у наших дітей. Наші діти – наше майбутнє. А ми, дорослі, повинні зробити все від нас залежне, щоб забезпечити їх найкращим задля повноцінного розвитку та навчання». Він нагадав, що зараз на Київщині курсують 328 шкільних автобусів, які возять дітей до навчальних закладів. Однак потреби набагато більші.

«37 автобусів були знищені або пошкоджені внаслідок російської агресії. Ще частину передали на потреби ЗСУ та до підрозділів тероборони. Тому нові автобуси поїдуть саме до шкіл, які втратили або передали нашим військовим свій транспорт, а також новоствореним опорним закладам», – підкреслив начальник КОВА.

Дістався шкільний автобус і Обухівській міській громаді - ключі від новенького транспортного засобу отримав Семенівський ліцей.

ОБУХІВСЬКИЙ ШИТИЙ РУШНИК - НА МІЖНАРОДНОМУ ФЕСТИВАЛІ В ТУРЕЧЧИНІ

У Стамбулі (Туреччина) пройшов Міжнародний фестиваль культури та мистецтв. Шестеро митців з різних куточків України представляли нашу державу на культурному фронті. Наша землячка, голова громадської організації «Об'єднання майстрів «Творча спадщина» Ольга Матвійчук презентувала обухівський шитий рушник, повідомили у громадській організації.

Ткацтво представила Валентина Добровольська (м.Кропивницький), різьблені вироби з дерева - Сергій Святний (м.Ніжин), свічки з бджолиного воску - Ірина Біан (м.Рівне), кобзарську традицію - Ігор Безвербний (м.Київ), Андрій Селецький (м.Львів), вишивку - Ольга Матвійчук (м.Обухів).

Обухівські рушники зайняли своє почесне місце серед інших витворів традиційних ремесл світу. Яскраві, самобутні, масивні і витончені водночас.

Свої роботи для участі у фестивалі надали майстрині з народної вишивки Надія Поліщук, Ніка Поліщук, Світлана Зохнюк, Ірина Оніщук, Ольга Стахів.

Кобзарську традицію до Стамбулу повезли наші захисники, які звільнилися зі служби у зв'язку з пораненнями.

На фото: делегація з України на Міжнародному фестивалі культури та мистецтв у Стамбулі. Обухівчанка Ольга Матвійчук - ліворуч.

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЯМ !

ГИНУТЬ КРАЩІ СИНИ УКРАЇНИ

Дорогою ціною доводиться платити за незалежність, суверенітет і свободу держави, за світле майбутнє прийдешніх поколінь. Другий рік несуть чорні круки гіркі звістки про загибель синів і доньок України, і збільшується кількість жовто-блакитних стягів на цвинтарях міст і сіл, як символ великої самопожертви воїнів за націю, за Батьківщину.

30 липня 2023 року під час виконання військового обов'язку в районі селища Ямпіль Донецької області загинув наш земляк, 36-річний воїн, солдат, стрілець - помічник гранатометника 3-ї стрілецької роти батальйону військової частини А4046

ТАЛЬКО СВЯТОСЛАВ ВІКТОРОВИЧ

Свят народився 4 червня 1987 року в селі Гута-Юстинівка на Житомирщині. Закінчив місцеву школу, Центр професійно-технічної освіти міста Житомира, де здобув спеціальність століяра. У 2013 році Святослав з дружиною Вітою переїхав у місто Обухів.

Він був завзятим рибалкою, перебував у Спілці рибалок ставу, що на Автостанції. Постійно допомагав організовувати прибирання прилеглої до ставка території.

Після вторгнення російських окупантів в Україну Святослав без вагань пішов добровольцем захищати нашу країну від агресора. Він був сміливим воїном, який ні на мить не сумнівався, що боронити рідну землю є справою справжнього чоловіка.

Світлий спомин про подвиг Святослава Талька назавжди залишиться у пам'яті усіх, хто його знав, любив та шанував.

1 серпня 2023 року на Луганському напрямку під час запеклих боїв, виконуючи бойове завдання в районі Білогорівки, загинув наш земляк

МЕТЕЛЮК ВАЛЕНТИН ВАДИМОВИЧ

Народився Валентин в Обухові 15 липня 1984 року. Навчався в місцевій ЗОШ №5. Тривалий час працював на будівництві.

З перших днів війни вступив до Обухівського батальйону тероборони, згодом - до лав Збройних сил України. Пройшов навчання та військову підготовку у Великобританії і відбув у зону проведення бойових дій. Під час бойових завдань проявляв неабияку відвагу, бо мав рішучу, бойову вдачу. Особливим його бажанням було помститися ворогу за полеглих побратимів.

На жаль, одне з таких відповідальних завдань стало для Валентина останнім...

У героя залишилися дружина і двійко донечок - Каміла та Адель.

Низько схиляємо голови у великій пошані до подвига захисника України. Нехай свята українська земля буде легкою для вічного спочинку героя.

7 серпня 2023 року під час артилерійського обстрілу біля с. Берестове Бахмутського напрямку на Донеччині загинув молодший сержант 3-го механізованого батальйону військової частини А4723

ЖИЛЕНКО ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ

Народився Олександр на Донеччині в м.Горлівка 29 травня 1973 року. Там пройшли його дитячі та юнацькі роки. Потім була служба в армії. До Обухова Олександр разом з дружиною приїхав у 2007 році. Увесь цей час він працював будівельником на різних підприємствах Києва та Обухова.

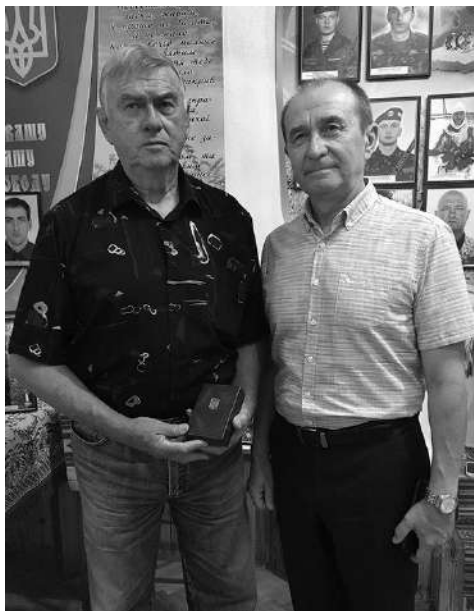
Коли у лютому 2022 року росія повномасштабно вторглася в Україну, руйнуючи міста і села, вбиваючи мирне населення, Олександр одразу пішов до військомату записатися добровольцем. Його взяли не одразу. Наполегливий чоловік домогся свого, отримав військову посаду радіомеханіка. Пройшовши у Польщі військове навчання, повернувся до своїх побратимів із 3-го механізованого батальйону військової частини А4723. 7 серпня, в один з найпекельніших днів оборони східних рубежів біля с.Берестове, Жиленко Олександр отримав смертельне поранення.

Світла й вічна пам'ять захиснику України!

АНАТОЛІЯ ПІКУЛЯ
НАГОРОДЖЕНО
ОРДЕНОМ
«ЗА МУЖНІСТЬ»

Указом Президента України за особисту мужність і самовідданість, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі орденем «За мужність» III ступеня посмертно нагороджено офіцера Збройних сил України, старшого лейтенанта ПІКУЛЯ Анатолія Павловича.

25 липня у Залі Гідності Обухівського краєзнавчого музею імені Ю.Домотенка секретар міської ради Сергій Ключко вручив нагороду батькові героя. Присутні на заході вшанували пам'ять Анатолія Пікуля хвилиною мовчання.

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

«МИ ВИЇДЖАЛИ З ЛУГАНСЬКА
ПІД СВИСТ ГРАДІВ»

До 2014 року моя родина жила в Луганську. Ми мали добротний будинок, у чоловіка був власний будівельний бізнес, який приносив прибуток. Я працювала бухгалтером, син навчався у Харкові, донька - у Львові.

У березні-квітні 2014 року в Луганську почалися масовані акції та збройні напади проросійських сепаратистів, які захопили Луганську обласну державну адміністрацію, обласну раду, управління СБУ та прокуратуру. Коли сепаратисти вивісили на будівлях прапори росії, місцева міліція не протидіяла ані штурму ОДА, ані нападу на учасників проукраїнських мітингів. Тоді ми ще сподівались, що все вирішиться мирним шляхом, але коли почалися військові дії і над нашим будинком літали гради, це було останньою крапкою у прийнятті нами рішення покинути місто. Щоб розуміти ситуацію, яка тоді була, скажу, що за кілька днів до поспішної евакуації ми консультувались зі знайомим високопосадовцем стосовно виїзду, а на завтра сепаратисти його вбили у власному будинку. Дві доби ми з чоловіком просиділи на вокзалі, але нам все ж вдалося виїхати останнім поїздом до Харкова.

Тікаючи від війни, ми їхали до сина. Пам'ятаю, як мене тоді вразила безпечність харків'ян - неначе нічого і не сталося, а мені хотілось кричати на весь голос: «Люди, невже ви нічого не бачите, не розумієте чи не хочете розуміти? В нашій країні війна! В Луганську стріляють! Там убивають людей, кидають у підвали, допитують...».

До нас прикріпили ярлик, що всі з Луганська сепаратисти. Ні, це неправда, і мені гірко від того. Молодь намагалася виїхати з окупованої території. Людей змушували, залякували, погрожували, брали їхніх рідних у заручники...

Луганщина - це споконвічна територія України, Слобожанщина. Там я народилася і виросла, там пройшли моя юність і становлення. Ніколи не змирюся з тим, що Луганщина - це ЛНР чи область росії.

Мені дуже імпонує позиція нашого Президента Володимира Зеленського, що Луганськ - це Україна, і що ЗСУ його обов'язково звільнять. Це важливо для тих, хто виїхав з міста й області, це важливо і для тих, хто залишився там, на окупованій території. Повірите, там чекають на українську армію. Але люди бояться відкрито висловлюватись, бо за вияв прихильності до України вони можуть опинитися у підвалі, з якого можуть і не повернутися.

Хочу ще подякувати за те, що Україна платила пенсії жителям Луганщини, це вселяло у них віру, що їх не забули. Знаю, що пенсіонери з Луганська, інваліди з волонтерами їздили за українською пенсією через зруйнований міст, який було відновлено з приходом до влади Зеленського.

... З Харкова ми переїхали до Старобільська

ска на Луганщині, нам дали прихисток родичі. Чоловік зареєстрував підприємство на території Северодонецька, і почав працювати будівельником.

Кілька разів я намагалася потрапити в Луганськ з українським паспортом. Після останнього такого приїзду, а це було у вересні 2021 року, я була затримана військовими так званої ЛНР на блокпосту за кілька кілометрів до міста. З рівноваги їх вивів саме мій український паспорт. Мене під конвоем відвели в якеś приміщення, обшукали з ніг до голови, витрусили з сумки і розглядали всі мої речі. Мені погрожунали, залякували. Протримали кілька годин, настійливо переконували, що я повинна отримати російський паспорт, бо це паспорт великої держави. За ці кілька годин я передумала про все на світі і зареклася ніколи більше туди не потрапляти, допоки там стоять російські солдати. Слава Богу, мене відпустили. До Луганська я дійшла на ранок...

Коли почалося повномасштабне російське вторгнення, ми поїхали до доньки у Львів. Втративши роботу, будинок, бізнес, я почала активно волонтерити, збирала кошти для ЗСУ, плела сітки. Коли донька виїхала за кордон, ми з чоловіком приїхали в Обухів до родичів. Тут я також займалася волонтерством в організації «Кровоспас».

Мені завжди щастило на добрих людей. Можливо через те, що рано втратила маму, Господь посилає жінок, які мені допомагають. В Обухові до мене була дуже прихильна вчителька ліцею №5 Світлана Чернюшок, яка віддала в користування власний город. Для мене, людини, яка вирощувала біля будинку не тільки троянди, це було щастям. Я поринула у роботу на свіжому повітрі, і від цього отримувала неймовірне задоволення.

Створений навесні громадський простір для жінок «Коло щасливих» (керівник проекту Наталія Мустафєва) став у нагоді для таких як я - внутрішньо-переміщених осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах. Кваліфіковані психологи вислуховують наші проблеми, надають поради, юристи допомагають з вирішенням юридичних питань. Тут можна записатися на курси йоги, комп'ютерної грамотності, арт-терапії. Я вдячна, що потрапила до них. Скільки себе пам'ятаю, цікавлюся травами, знаю їх, збираю для себе і для інших. Трави лікують, з них виходять чудові ароматичні чаї. У просторі «Коло щасливих» мені запропонували вести майстер-класи по фітотравам, я і прийняла цю пропозицію.

Із завмиранням серця слідкую за успіхами наших військових на Сході, чекаю, коли черга дійде до Луганська. Щодня молюся за перемогу, за українських військових, за всю Україну та її мужній народ і маю надію повернутися до рідної домівки.

Галина ВОЛОВИК,
переселенка з Луганська

КАБМІН ЗАТВЕРДИВ РОЗМІР ЩОМІСЯЧНИХ
ДОПЛАТ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ,
ПРАВООХОРОНЦІВ ТА РЯТУВАЛЬНИКІВ

Кабінет Міністрів України затвердив розмір щомісячних доплат для військовослужбовців, правоохоронців та рятувальників. Про це повідомив Прем'єр-міністр Денис Шмигаль.

Усі, хто залучений до захисту України, отримуватимуть доплати під час війни. Уряд ухвалив постанову, яка вносить зміни до законодавства щодо розмірів доплат для військовослужбовців, правоохоронців та рятувальників, акцентував Прем'єр.

«На час дії воєнного стану розмір доплат становитиме 30 тис. грн щомісяця. Для осіб, які здійснюють оперативне управління військовими частинами та підрозділами на відстані, доплати можуть становити 50 тис. грн. А для тих, хто бере безпосередню участь у бойових діях - 100 тис. грн», - повідомив Шмигаль.

ВІЙСЬКОВІ ПОТРЕБУЮТЬ ДОПОМОГИ

«Дякуємо всім за допомогу і дуже просимо не зупинятися. Нашим рідненьким хлопчикам дуже потрібна наша допомога та підтримка», - звертаються до жителів громади волонтери Лідія Андрєєва та Людмила Гроза. Номер картки для донатів:

5168 7451 2015 9659 (Лідія Андрєєва), 5457 0822 7219 8297 (Людмила Гроза)

ОБУХІВСЬКІ ВОЛОНТЕРИ ВІДВІДАЛИ
ШПИТАЛЬ У БІЛІЙ ЦЕРКВІ

Волонтери «Материнського серця» допомагають не лише воїнами на фронті, а й пораненим у шпиталях. Цього разу вони відвідали шпиталь у Білій Церкві. Поїздки координувала Ніна Коропек. Пораненим хлопцям завезли смаколики та овочі.

У шпиталі надзвичайно велика потреба в постільній білизні, а також дуже потрібні спідня білизна, футболки, шкарпетки з натуральних тканин.

Волонтери заповнили, що такі поїздки відбуватимуться й надалі, аби не залишати без уваги захисників, які втратили своє здоров'я на полі бою, і заклали відгукнутись на потреби поранених та приносити до волонтерських наметів біля «Велмарту» необхідну білизну, одяг а також смаколики, печиво в упаковках, варення, цукерки...

ІНТЕРВ'Ю З НАГОДИ

Олексій ЗАНУДА: «ТЕРНИСТИЙ ШЛЯХ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ»

Голова правління ПрАТ «Обухівський молокозавод» Олексій Петрович ЗАНУДА відомий не тільки як фахівець у молокопереробній галузі. Він заслужений працівник промисловості України, депутат Обухівської районної ради п'ятьох скликань, завжди вирізнявся чіткою проукраїнською позицією, його поважають, а до його думки прислухаються. За високі досягнення у виробництві він відзначений державними нагородами. Олексій Зануда - Почесний громадянин міста Обухова і Обухівського району.

Інтерв'ю відбулось напередодні Дня Незалежності України. Мій співрозмовник зосередив увагу на передісторії війни в Україні, зупинився на риторичному питанні: Хто винен? Розповів про своє депутатство, Томос і церкву, про сина-добровольця, який захищає східні кордони, і про рідне підприємство, як воно працює в умовах воєнного стану.

- 24 серпня ми відзначатимемо День Незалежності України у важких умовах, в умовах війни. З часу проголошення незалежності пройшло тридцять два роки, з яких вже дев'ять ми перебуваємо у стані війни з російською федерацією. Я часто задумуюсь над питанням: чому це трапилось? Послушаєш одних - усі винуваті, більшість упевнена, що винні росіяни, бо вони напали на нас. Як на мене, то головний винуватець цієї війни - це російська федерація, тому що ніхто нікому не дав права зазіхати на чужу територію, на чужу незалежність, ніхто не давав права поневолювати інші народи, ставити себе вище над кимось. Але необхідно пам'ятати, що на сильних не нападають. А якщо нашу країну наші керманічі протягом 30 років розкрадали, розпродували, довели до такого жалюгідного стану, що росіяни розраховували за три дні завоювати, то ми одержали війну. При цьому народу якось байдуже було, що буде з країною, що буде з ними. А кожен громадянин повинен пам'ятати, що настане час, коли необхідно буде захищати себе, свою родину, свою країну.

Україна свого часу передала 575 крилатих ракет росії, а сьогодні рашисти цими самими ракетами нас обстрілюють. Дванадцять ракет ідентифікували як ті, що Україна передала росії у 1999 році. А хто за цим стояв? Кучма, Пустойтенко, Кінах, Тарасюк... і вони повинні нести відповідальність за свої дії, тому що вони порушили закон. Така моя позиція. Сьогодні вони прекрасно живуть, їхні діти не воюють, їхні онуки не стануть сиротами...

І ще про винуватість. Скажу, що багато було зроблено, щоб ця війна відбулась. Згадайте, як росіяни зайшли на Херсонську і Запорізьку області за пів дня. Куди поділися мінні поля, які мали зупинити просування ворога? Де були військові, коли знали про можливий напад з Криму? Чому серед можновладців, працівників поліції, прокуратури, СБУ на Херсонщині так багато зрадників? Чому ворог з Півночі мало не дійшов до столиці? Росіяни думали: «Возьмемо Київ за три дні», вони були упевнені, що їх тут чекають з хлібом-сіллю, бо це їм обіцяли зрадники. Але українці вистояли завдяки хлопцям, які стали на захист нашої Батьківщини. Сьогодні ми продовжуємо боротися з цим злим брехливим і підлим ворогом.

Договір про дружбу і взаємодопомогу між росією і Україною, підписаний колишніми президентами Єльциним і Кучмою, в якому чітко було вказано, що визнаються кордони суверенних держав, визнається незалежність України, грубо порушений, як кажуть: не вартий паперу, на якому написаний. Путін нещодавно сказав, що такої країни як Україна немає. То чому його попередник підписував договір про дружбу між росією і Україною? Там, на болотах, зазомбоване населення точно нічого не читає, не знає і беззаперечно вірить своєму брехливому «царю».

- Ви були депутатом районної ради протягом п'ятих скликань. Що з цього періоду Вам запам'яталось найбільше?

- Будучи протягом майже 30 років депутатом Обухівської райради, я багато пережив ситуацій, які дають мені право оцінювати діяльність тих чи інших співвітчизників. І можу сказати, що в наших людей не у всіх, а в багатьох, є така риса в характері як заппадливність - це догоджання, лестощі з корисливою метою. Якщо придивитися до наших керівників району у свій час, ця заппадливність була перед вищим керівництвом - особливо це було помітно, коли район очолювали представники партії регіонів. Наведу приклад: на виборах до Обухівської районної ради по Краснослобідському виборчому округу я переміг. Протоколи передали до Обухівської районної виборчої комісії. Через деякий час мене інформують, що вибори я програв, а виграв представник партії регіонів. Приходжу до районної виборчої комісії з проханням на-

дати протокол голосування. Мені його не надали, тож я звернувся до прокуратури із заявою. Через кілька хвилин по тому телефонує мені тодішній голова райдержадміністрації Рафальський, докоряє за те, що я пішов до прокуратури та просить зустрічі зі мною, наголошуючи на помилці районної виборчої комісії. Я знаю, що фальсифікація відбулась з його подачі, бо він хотів, щоб до райради потрапило більше представників партії регіонів, і відповідно їй догодити вищому керівництву. Я відстояв свою правоту і став депутатом райради.

Ще один приклад. Під час Революції Гідності, у січні 2014 року, я вніс до порядку денного невідкладної сесії питання про підтримку Майдану. Одразу ж тодішнє керівництво запропонувало свій альтернативний варіант: про незаконність Майдану. Мене підтримало всього вісім з присутніх двадцяти чотирьох депутатів. Після виступу тодішньої голови райради Раїси Близнюк її підтримали удвічі більше - шістнадцять районних обранців. Мені було соромно за своїх колег-депутатів. У час, коли в столиці палав Майдан і розстрілювали наших патріотів, депутати Обухівської райради підтримали терор з боку тодішньої влади до людей, які виступили за справедливність. Редактор районки надрукував про це матеріал у газеті «Обухівський край» під назвою «Хто є ху» в любові до демократії», все ж помістивши заяви і від провладної депутатської більшості, читай, партії регіонів, і нашу - від восьми депутатів з фракції «Народна партія», «Удар» та ін. Підтримали Майдан, крім мене, Олег Коваль, Микола Устименко, Володимир Коваленко, Костянтин Шушаков, Олександр Устименко, Володимир Макачук та Віктор Іщенко.

22 лютого, на наступній сесії райради ми вже більшістю депутатів висловили недовіру головам: РДА - Рафальському та райради - Близнюк.

Скажу ще кілька слів про Майдан. Сьогодні уже стало відомо з медіа, що у 2014 році планувалась зустріч у Каневі на 9 березня, до 200-річчя Шевченка, на яку до Януковича мали приїхати путін, лугашенко, президент Казахстану, щоб підписати договір про дружбу і єдність між Україною, російською федерацією та СНД. Але Майдан не дав такої можливості. Кажуть, що мабуть, на тому світі Шевченко збунтувався і підняв народ, щоб українці повстали та відстояли таку свою гідність.

- Ви завжди були в опозиції до влади. Можете пригадати часи першого Майдану в 2004 році?

- Коли почалась Помаранчева революція, я ініціював проведення позачергової сесії на підтримку Віктора Ющенка. Увечері напередодні сесії оголосили, що на виборах переміг кандидат від влади Янукович. Приходимо на другий день на сесію, зал повний людей, голова райради Василь Верещак оголошує порядок денний - «Про соціально-політичне становище в Україні». Запитусь: «Хто хоче виступити?». Я з Валерієм Чернишем виступили на підтримку Ющенка. Потім взяв слово прихильник Януковича. Далі тодішній Германівський сільський голова Анатолій Шафаренко активно виступив на підтримку Віктора Ющенка. У цей час до залу увійшли мітингарі, які підтримували опозиційного кандидата Ющенка. Протести, мітинги, пікети, страйки та інші акти громадянської непокори в Україні проти фальсифікації виборів призвели до призначення Верховним Судом повторного другого туру президентських виборів, на яких виграв Віктор Ющенко.

- Свого часу Ви ініціювали звернення депутатів Обухівської райради до Вселенського Патріарха Варфоломія про надання Томосу для Православної церкви України.

- Наприкінці травня 2018 року делегація від України у складі восьми осіб поїхала у Стамбул (Константинополь) до Вселенського Патріарха. Ми потрапили у його резиденцію на велике православне свято

— Трійцю. Там, у Вселенському храмі, вручили його Всесвятості звернення від трудових колективів, громад, а також звернення від нашої Обухівської районної ради, яке було прийняте на сесії. Патріарх Варфоломій подякував нам за візит, за звернення і сказав, що він усе зробить для того, щоб Україна одержала Томос. І дійсно, у грудні 2018 року ми отримали Томос, і відповідно Православна церква України стала канонічною. Мені приємно, що я був причетний до цієї знакової події.

- Ваше ставлення до УПЦ МП?

- Вважаю, що Українська православна церква московського патріархату продовжує негативно впливати на наше суспільство. Її українські очільники не визнають Україну. Спілкувався з одним прихожанином московського патріархату. «Ти знаєш, кажу, що предстоятель російської православної церкви Кирило благословив військо своє на війну проти України, що Кирило закликає йти і нас, українців, убивати, а ви ходите до цієї церкви». А прихожанин МП відповідає: «Ми ж від'їхали від московського патріархату». Запитую: «А до кого приєднались? ПЦУ одержала Томос і стала канонічною, має захист Вселенського Патріарха. Якщо ви ні до кого не приєднались, то ви ні від кого не від'їхались. Але якщо вам брешуть ваші святі отці, то це великий гріх. А ви слухаєте і вірите в цю брехню...»

- На початку російського вторгнення, у 2014 році, я брала інтерв'ю у Вашого старшого сина Олексія – він воював у складі Добровольчого українського корпусу «Правий сектор» на Сході. Разом з обухівцем і тезкою Миколою Занудою Олексій захищав Донецьке летище. Можете розповісти про синів - Олексія та Максима?

- Обоє своїх синів я виховувала патріотами рідної землі. На Майдані Гідності Олексій був у Правому секторі. Коли палав Будинок профспілок, він рятував хлопців. Після Майдану пішов на війну, був у Пісках, захищав Донецький аеропорт, мав поранення. Коли почалося повномасштабне вторгнення росіян, Олексій записався до територіальної оборони, потім - до війська. Сьогодні від під Донецьком. У телефонній розмові мене заспокоює, каже, що все добре, несе службу і виконує свій обов'язок. Не любить багато розповідати. Має звання старший лейтенант. Займається справами відповідно до посади, яку займає. Час від часу приїжджає в Обухів для вирішення питань. Ми, тобто підприємство, допомагаємо Збройним силам України: передали автомобілі, перераховуємо кошти на запчастини для автомобілів, постійно надаємо поміч запчастинами, ремонтуємо машини. Допомогаємо, бо це наш святий обов'язок! Дякуємо усім хлопцям, які захищають Україну, особливо тим, які зупинили ворога на підступах до Києва. Олексій захищає Батьківщину, а Максим сьогодні очолює колектив молокозаводу і робить усе необхідне, щоб підприємство успішно працювало.

- Олексію Петровичу, пригадайте перші дні повномасштабного вторгнення. З якими викликами Ви стикались і які проблеми довелося тоді вирішувати?

- 24 лютого минулого року всі працівники молокозаводу вийшли на роботу. Звісно, було важко, бо в людей була паніка та невизначеність: а що буде далі? Щоб заспокоїти, я зібрав колектив і сказав: «Запам'ятайте, ми війну не програємо! Працюємо кожен на своєму місці і цим допоможемо країні. Наше підприємство належить до критичної інфраструктури, тож від нас залежить продовольча безпека району, області та країни. Якщо ми не працюватимемо, то постраждають і ті, з ким ми співпрацювали, і ті, хто купує нашу продукцію. Все будемо

робити, щоб вистояти». Через день-два до нас з'ясується почали телефонувати з сільгоспдприємств з проханням взяти молоко на переробку. Багато молокозаводів тоді зупинились, ми ж продовжували працювати і випускати продукцію. Перші десять днів підприємство закупляло молоко удвічі більше у порівнянні з мирним часом і використовувало його для виробництва молочної продукції першої необхідності, а також масла і казеїну зі знежиреного молока. Так відпрацювали 2022 рік, увійшли у 2023-й.

Продовжуємо випуск молочної продукції, незважаючи на складнощі, викликані війною. До нас прибули переселенці з інших регіонів - з Херсонської, Донецької, Луганської областей. Вони трудяться на заводі, це добросовісні, працьовиті люди. Кількох таких працівників призвали до ЗСУ, підприємство їм допомагає. Надаємо посильну допомогу і волонтерським організаціям міста.

- Молокозаводу для виробництва продукції потрібне безперервне енергопостачання. Як Ви виходили з цієї ситуації восени минулого року, коли обстрілювали енергетичну інфраструктуру і годинами не було світла. Чи позначилось це на зменшенні обсягів молочної продукції, зниженні податкових надходжень до бюджету, на зарплаті працівників?

- ПрАТ «Обухівський молокозавод» визнаний підприємством критичної інфраструктури на рівні міністерств економіки і сільського господарства, тому наше завдання було і є безперервно випускати продукцію. Коли почалися відключення світла, завод купив потужний промисловий генератор. Він забезпечував роботу підприємства. У найважчі осінньо-зимові місяці ми вистояли. Закупили також дизельні та бензинові генератори для всіх наших магазинів фірмової торгівлі, забезпечивши їх безперервним енергопостачанням. Тоді ж ввели у штат працівника, відповідального за роботу генераторів, їх заправку та обслуговування. І це спрацювало. Переймаємося за майбутню зиму, адже розуміємо, що вона може бути проблемною. Але, принаймні, ми до неї готові й будемо намагатися виходити зі складних ситуацій, щоб не підвести виробників молока, забезпечити населення молочною продукцією, працівників - роботою і зарплатою, а державу - податками.

- Чи вплинули часи коронавірусу і російська війна на асортимент продукції Обухівського молокозаводу?

- Незважаючи на всі виклики, які зараз постають перед нами, Обухівський молокозавод працює, випускає продукцію під торговою маркою «Лукавиця», яку знають, люблять і яка користується попитом у населення. Тому розширення асортименту завжди добре і для виробника, і для споживача. Поряд з нашими традиційними видами продукції, ми збільшили виробництво м'яких сирів, паст та крем-сирів. І все це виробляється з натурального, якісного молока, яке закуповується в сільськогосподарських підприємствах. Нам треба завжди йти на крок попереду, бо існує конкуренція між підприємствами - хто краще, хто смачніше, хто дешевше. Щоб вистояти у цьому світі, треба важко працювати і постійно вдосконалюватися. Хтось із відомих людей сказав: «Пройшов день - проаналізуй, що ти зробив корисного за цей час, а що принесло шкоду. І завтра зроби так, щоб виправити невідале і помножити корисне». Дотримуємося цього принципу.

- Український інститут національної пам'яті вніс до переліку населених пунктів, які, на його думку, потрібно декомунізувати, і Красну Слобідку - Ваше рідне село. Як Ви ставитесь до цього?

- Я завжди знав і знаю, що я народився і певний час прожив у селі Красна Слобідка, не «Червона» в значенні «радянська», а саме Красна Слобідка, яка розташована на річці Красній, тобто «красивій». А повертатись до попередньої назви чи придумувати нову недоцільно, тому що наше село красиве, у ньому проживають щирі та добросовісні люди. І це Красна Слобідка.

- Ваші побажання до Дня Незалежності.

- Роки незалежності стали випробовуванням для всіх нас - на зрілість, гідність і патріотизм. Ми усвідомили, що завжди необхідно дбати про захист нашої Батьківщини. Нам треба зробити все, щоб майбутні покоління не забували тих, хто захищав Україну, шанували тих, хто поклав за неї свої життя, були вдячним тим, хто підтримував її економічно. Вважаю, що потрібно доносити до широкого загалу правдиву історію України, відкривати забуті сторінки її історії, вести просвітницьку діяльність на тому ж телевізійному марафоні чи інших каналах, у соціальних мережах, виховувати патріотизм у молоді і всього населення на прикладі героїзму воїнів, які захищають сьогодні країну.

Вірю, що Україна переможе ворога і настане мир у нашій державі. Низько вклоняюсь нашим воїнам, які щодня гідно складають іспити на мужність і любов до України. Вірю в них, у наш народ, в Україну! Слава Україні! Слава Збройним силам України!

Спілкувалась Олена ДРАЧУК

ПРАЛЬНІ МАШИНКИ ТА ГЕНЕРАТОРИ ВІД ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

Не припиняє роботу Обухівська міська районна організація Товариства Червоного Хреста України. Її голова Галина БАУКОВА розповідає:

- Насичені робочі будні ні у всіх представників Товариства Червоного Хреста України, і зокрема у нашої міської районної організації. З початку року ми продовжуємо надавати гуманітарну допомогу внутрішньо переміщеним особам. Не забуваємо і про матерів-одиначок, багатодітні родини, осіб з інвалідністю. Нагадаю, гуманітарну допомогу ми видаємо щодня з 10 до 14 години за адресою: м.Обухів, вул. Київська, 12. У продуктові набори вагою 17 кг входять: крупи, борошно, цукор, сіль, олія. Такими ж продуктовими наборами, засобами гігієни забезпечуємо і родини загиблих воїнів.

Крім гуманітарної, велику увагу наші спеціалісти та волонтери приділяють психосоціальної підтримці дітей та дорослих, які пережили жахливі війни та залишилися без житла, адже психологічне здоров'я та стабільність психологічного стану запорука здоров'я фізичного.

Порівняно з минулим роком кількість внутрішньо переміщених осіб наразі зменшилась, в основному приїждять переселенці з Донецької, Дніпропетровської (Нікополь, Марганець) областей, з Херсону.

Не забуваємо ми і про місцеве населення. Для нещерівців, будинки яких минулого року пошкоджено через масований ракетний обстріл, ми придбали і вручили 24 буржуйки.

Співпрацюємо і надаємо допомогу тим,

Пралкою та мікрохвильовкою поповнилися Обухівська стоматологічна поліклініка.

вибрати собі речі до сезону. Запрошую небаждужих мешканців громади поповнювати наш речовий склад.

В Обухові, Василькові, Кагарлику та Богуславі для певної категорії людей, які не можуть себе обслуговувати, наші волонтери надають допомогу по догляду вдома: прибрання, прання, відвідування аптеки та ін. входить до кола їх обов'язків. Готуємо до впровадження нову послугу «Майстер-сервіс», якщо потрібно замінити кран, покласти електрику і т.д.

Наші волонтери також потребують соціальної реабілітації, з ними працює мобільна бригада при міськраді.

Не обходимо увагою малечу. У червні, до Дня захисту дітей, провели захід, на якому роздавали дітям соки, солодку вату, цукерки, провели ігри.

Крім основної роботи, яка полягає у наданні допомоги іншим, ще знаходимо

ІНФОРМАЦІЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ

ГРОШОВА ДОПОМОГА ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Постановою Кабінету Міністрів України від 21.07.2023 №754 «Деякі питання соціального захисту ветеранів війни та жертв нацистських переслідувань» затверджено Порядок використання коштів державного бюджету для забезпечення соціального захисту ветеранів війни та жертв нацистських переслідувань (далі – Порядок використання коштів) та Порядок здійснення у 2023 році разової грошової виплати до Дня Незалежності України, передбаченої Законами України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» і «Про жертви нацистських переслідувань».

Порядок використання коштів виокремлює чотири групи отримувачів разової грошової виплати до Дня Незалежності України (далі – грошова допомога):

- особи, які отримують пенсію / щомісячне довічне грошове утримання – група 1;
- військовослужбовці, поліцейські, особи начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, служби судової охорони, особи начальницького і рядового складу Державної кримінально-виконавчої служби, які проходять службу (крім пенсіонерів), – група 2;

- особи, які перебувають в установах виконання покарань і слідчих ізоляторах, – група 3;

- інші особи – група 4 (які не перебувають: на обліку в органах Пенсійного фонду України як отримувачі пенсії / щомісячного довічного грошового утримання суддям у відставці; на службі в силових міністерствах та відомствах; в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах) грошова допомога виплачується за їх зверненнями до територіальних органів Пенсійного фонду України (сервісних центрів) із заявою.

До заяви додаються: документ, що посвідчує особу, та документ (відомості) про місце проживання;

- документ, що підтверджує відомості про реєстраційний номер облікової картки платника податків (крім осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті громадянина України);
- посвідчення встановленого зразка, що підтверджує статус, установлений відповідно до Законів України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про жертви нацистських переслідувань»;
- дані про номер поточного рахунку, від-

критий на ім'я отримувача грошової допомоги в уповноваженому банку.

Грошова допомога виплачується до Дня Незалежності України, вона передбачена Законами України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» і «Про жертви нацистських переслідувань» у такому розмірі:

- 1) особам з інвалідністю внаслідок війни/ колишньому малолітньому (яким на момент ув'язнення не виповнилося 14 років) в'язням концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового тримання, визнаному особою з інвалідністю від загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин

- I групи - 3100 гривень;
- II групи - 2900 гривень;
- III групи - 2700 гривень;

- 2) учасникам бойових дій / постраждалим учасникам Революції Гідності / колишнім неповнолітнім (яким на момент ув'язнення не виповнилося 18 років) в'язням концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового тримання / дитині, яка народилася в зазначених місцях примусового тримання їх батьків, - 1000 гривень;

- 3) особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною - 3100 гривень;

- 4) членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, статус яким встановлено згідно з пунктом 1 статті 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», членам сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України, а також дружинам (чоловікам) померлих осіб з інвалідністю внаслідок війни, які не одружилися вдруге, дружинам (чоловікам) померлих учасників бойових дій, учасників війни та жертв нацистських переслідувань, визнаних за життя особами з інвалідністю від загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин, які не одружилися вдруге — 650 гривень;

- 5) учасникам війни та колишнім в'язням концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового тримання, особам, яких було насильно вивезено на примусові роботи, дітям партизанів, підпільників, інших учасників боротьби з націонал-соціалістським режимом у тилу ворога - 450 гривень.

Грошова допомога не виплачується в разі смерті отримувача грошової допомоги.

Відділ обслуговування громадян №13 (сервісний центр) управління обслуговування громадян Головного управління Пенсійного фонду України у Київській області

Обухівське виробниче підприємство УВП УТОС отримало від представників Червоного Хреста потужний дизельний генератор.

Міська районна організація ТЧХУ провезла захід до Дня захисту дітей.

хто звертається до нас. Зокрема, у липні передали пральню-сушильні машинки до дитсадочка «Світлячок», міського центру медико-санітарної допомоги, Васильківської та Кагарлицької лікарень.

Мікрохвильові пічки надали для Пунктів незламності у Богуславі. Обухівське виробниче підприємство УВП УТОС отримало від нас промисловий дизельний генератор. Такий же генератор надано і в Кагарлик-водоканал. Пралками та мікрохвильовками поповнилися Обухівська стоматологічна поліклініка та Богуславське відділення для постійного проживання людей похилого віку. За заявками плануємо надати холодильники та газові плити.

Маємо пункт прокату технічних засобів реабілітації: інвалідних візків, дитячих колясок, милиць, крокуючих ходунків; у наявності протипролежневі матраци, милиці з опорою під лікоть, на 4-х опорах, ролатори, крісла колісні. Всі засоби реабілітації нові.

За плідну співпрацю хочу подякувати керівнику обласної організації ТЧХУ Ігорю Прокопенку, позаяк усі наші заявки швидко розглядаються і так само швидко виконуються.

У нашому банку одягу переселенці та малозабезпечені громадяни можуть

час для обміну досвідом. Нещодавно брали участь у тренінгах – в Умані та Черкасах.

У планах – розробка проекту з мінної безпеки. Маємо своїх інструкторів, які проходять навчання, щоб у подальшому вони могли проводити інструктажі для школярів у навчальних закладах.

Намагаємось зробити все від нас залежне, щоб кожен, хто потребує нашої підтримки і допомоги, її мав.

Записала Олена ДРАЧУК

Від автора: наприкінці минулого року, коли я спілкувалась з Галиною Баковою, приміщення, де розміщується Обухівська міська районна організація Червоного Хреста, не опалювалось. Жінкам, а в організації працюють в основному жінки, доводилось нелегко працювати в таких умовах.

Зі слів голови, допомога, яку надає організація відповідним категоріям населення, обліковується не тисячами, а мільйонами гривень, тож Галина Миколаївна має надію, що цього року Будинок культури таки підключать до системи опалення. Бо виходить так, що Обухівська міська районна організація ТЧХУ вирішує проблеми інших, а сама потребує допомоги.

КВПП «Обухівська друкарня» надає поліграфічні послуги: верстка і друк газет, виробничих журналів, бланків, етикеток; порізка картону, виготовлення архівних та інших коробок. Тел. 097-972-05-90, 097-482-46-83 E-mail: obuhdruk@ukr.net

Приймаємо замовлення на оголошення та рекламу. Вартість 1 кв.см - 18 грн.

Іміджеві статті, передвиборна агітація, матеріали на правах політичної реклами: вартість 1 кв.см площі - 30 грн.

КУПЛЮ БУДЬ-ЯКЕ АВТО
095-824-67-78,
067-447-18-64

08700, Київська область, м.Обухів, вул.Малишка, 6, e-mail: vistobuhova@ukr.net

Директор Драчук О.М.

Редакція може не поділяти позицію авторів публікацій, які несуть відповідальність за зміст і достовірність викладених фактів.

ПОСЛУГИ ЗІЛ-САМОСКИДА З МАНІПУЛЯТОРОМ. ДОСТАВКА ВАНТАЖУ, ЩЕБЕНЮ, ПІСКУ, ГРУНТУ, ПЕРЕГНОУ, ЧОРНОЗЕМУ, тел. 067-980-18-89

Віддруковано: КВПП «Обухівська друкарня», Київська область, місто Обухів, вул. Володимира Чаплінського, 5.

Замовлення 412
Наклад 10 000 примірників.
Газета розповсюджується БЕЗКОШТОВНО.

22 СЕРПНЯ

ПОЧАТОК 18:00

ОБУХІВСЬКИЙ ЦЕНТР КУЛЬТУРИ І ДОЗВІЛЛЯ

ЗАПРОШУЄМО НА

УРОЧИСТИЙ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ ЗАХІД

З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ ДЕРЖАВНОГО ПРАПОРА ТА ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗА УЧАСТЮ ТВОРЧИХ КОЛЕКТИВІВ МІСТА

ГОСТІ ЗАХОДУ:

17:00 оркестр Головного управління Національної поліції в Київській області

Після закінчення концерту показ автентичного вбрання Обухівщини від волонтерів Обухівського народного мистецького центру «Правічне Дерево Життя»

